

[S]NOVÉ DIVADLO

Amen

Mystérium o posvátném

AMEN / Mystérium o posvátném

Téma projektu

Projekt Amen / Mystérium o posvátném je o tom, co je pro nás jako lidi posvátné. O tom, co je pro nás posvátné všeobecně, ale také konkrétně – co je posvátné pro každého z nás osobně.

Téma posvátného je důležité a zároveň kontroverzní, jelikož hluboce zasahuje do toho, co je posvátné v každém z nás. Jsme přesvědčeni, že každý jedinec má něco, co je pro něj posvátné, nedotknutelné, nezměrné. Pro někoho je to jeho víra nebo náboženství, pro někoho láska nebo rodina, dítě, zvířata, příroda, blízký člověk nebo třeba jeho pes. Je důležité o těchto věcech mluvit, a to také proto, že toto téma téměř zcela zmizelo z uměleckého a veřejného diskursu.

Projekt AMEN / Mystérium o posvátném

Představení Amen / Mystérium o posvátném je koncipováno jako multižánrový site-specific projekt. Měl by se odehrávat na půdě posvátných budov jako kostely, bývalé kostely, v kláštorech a v krajině. Nechceme se však omezovat jen na konzervativně posvátná místa. Naše představení se může odehrát např. v supermarketu, továrně, káznici nebo kdekoli jinde, kde se respektuje ŽIVOT v jakýchkoli jeho podobách, jako toho, co je jediné ve skutečnosti posvátné. Bude to možná kontroverzní, ale i to k tomu patří. Technickou podmínkou je, aby prostor disponoval rovnou podlahou. Součástí struktury hry může být také propojení s historií daného místa a jeho prohlídka.

Poutí

Posvátno je spojeno s poutí. Diváci se spolu s herci a tanečníky vydají na magickou pouť spojující pohyb butó, tanec, happening/performance, živou hudbu a mluvené slovo. Představení by mělo využít jak vnější, tak dostupné vnitřní prostory: sály, balkony, empory, schodiště, chodby či podzemní krypty.

Volný pohyb diváků

Diváci by se měli během představení volně pohybovat v prostoru velkého sálu, případně též pod vedením herců přecházet do dalších prostor, pokud to dané místo umožní.

V jakém stadiu je projekt

Projekt Amen / Mystérium o posvátném je momentálně performován v ČR.

Workshop

Během tří denní rezidence lze se zájemci uskutečnit jedno- až dvoudenní zážitkový workshop na téma posvátna, a to s cílem je následně zapojit do představení v podobě pohybového, hudebního nebo slovního projevu. Chceme vyvolat diskuzi, debatovat a tvořit na toto téma, a to pomocí tvůrčích zážitků a společných procesů.

Tvůrčí tým

Režie: Vladimír Benderski

Dramaturgie: Vladimír Benderski a kol.

Choreografie: Markéta Fagan, Vladimír Benderski

Kostýmy: Martina Stieglerová

Hrají: Pavla Procházková, Lucie Zachovalová, Kateřina Eva Lančí, Jaroslava Klučinová,

Jaroslav Šimek, Petr Hudeček

Hudba: Jaroslav Šimek, Pavla Procházková

Grafika: Jakub Krajíc, Vladimír Benderski

Požadavky

Třídenní rezidence je nutná pro realizaci site-specific projektu na konkrétním místě. Abychom mohli tento projekt uskutečnit a řádně ho adaptovat pro dané místo, potřebujeme 2–3 dny na daném místě zkoušet.

Potřebujeme vaši součinnost se zajištěním zvukové a světelné aparatury, pokud jimi disponujete.

Vítáme vaši součinnost v propagaci vystoupení prostřednictvím vašich zavedených kanálů.

Recenze

Prof. Jana Pilátová

Amen 29_5_2025, 20.30., komunitní centrum Žižkostel.

Oslovilo mě, dotýkalo se mě, co a jak jste svou akcí Amen zpřítomnili. Vytvořili jste prostor a čas pro sdílení pocitů, úvah, obav a nadějí, které se dotýkají každého. Pro mladé je to ještě sféra zápasu bytí s ambicemi, s touhou vítězit ve světě konkurence. Pro lidi mého věku, žijící s každodenním úkolem nevzdat se ani ve stáří možnosti žít svůj život tak, aby dovršili to, o co jim v životě šlo, aby je úbytek sil nevedl ke smutku nebo lhostejnosti, aby nerezignovali, je orientace v sobě i ve světě ještě naléhavější: na reparát už není čas. Nebo přece jen je?

Rozpoznávání vnitřního i vnějšího času a prostoru, sféru napětí a konfliktů osobního a sociálního života a možnosti jejich harmonie, odedávna vyjadřují či smiřují tvůrčí díla různých způsobů výrazu – včetně různých projevů zbožnosti. Chtějí pomáhat a inspirovat ty, kdo to napětí zakoušejí, ale neumějí ho zformulovat do obrazů, zvuků či slov, vtělit do lidské akce, do pohybu proměn, jak je zakódovaný například v Knize I Ting. Při tomto „věštění“ je nutná souhra Knihy a člověka, který se ptá. Propojenost osudu jednotlivých lidí s daným řádem, s lidmi, se světem v daných okolnostech a „nutnostech“ určitého místa a času, se vám povedlo vynořit ze souvislostí tušených do souvislostí vnímatelných tady a teď. Je to díky pozoruhodným lidem, které jste našel; díky lidem schopným vzít tuto otázku jako osobní výzvu a vyznání, které přesahuje individuální zprávu o stavu vlastního vědomí a skutečnosti a ze světa horizontálního se dere k vertikalitě. Tím, že těch „zpráv“ je šest (vlastně sedm), a že se k nim přidávají i nevypočitatelné aktuální zprávy díky účasti nереžіііovaných, ale zúčastněných diváků, otevírá se nám nová dimenze času a prostoru.

Má skvělá učitelka, sinoložka Dana Kalvodová, už kdysi dávno napsala, že v indické tradici má ten, kdo se účastní divadelního představení „jak náleží“, stejnou zásluhu jako ten, kdo se účastní bohoslužby. Tuším, že podobný tvůrčí záměr máte i vy, a myslím, že se vám povedlo nabízet tuto možnost i lidem, kteří to ještě netušili.

Pro mě v tomto smyslu byly rozhodující tyto výjevy: zmrtvýchvstání – opakování v posunutých kontextech; „hnízdo“ – opakování ve změněných kontextech – zvláště pak v „jednomyslném“ tanci skupiny oproti svobodnému tanci zmrtvýchvstalého tanečníka, ve kterém se tím proluly všechny jeho předchozí tance; psaní červenou barvou – vlasy, ruce, rozvíjený pruh papíru a další jednání s ním; hádanky a odpovědi; zdánlivé „konce“ od výkřiků Amen až k závěrečnému odchodu, který je vlastně jen dalším přechodem ze sféry vertikální do sféry horizontální. Prolnutí akce aktérů s diváky - s přizváním diváků do průvodu (moc jsem si užila, jak dívka v červeném vzala do hry diváka s pívem a napila se od něj). K souhře ohromně pomáhalo uplatnění ticha, zpěvu a hudby, a střídme uplatnění organicky znělých slov.

Protože jsem mohla alespoň zčásti sledovat vývoj Vašeho projektu, Vladimire, myslím, že jste dokázal cosi velmi obtížného: dovolil jste sobě i kolegům, aby se smysl sdělení postupně vyklubával (jako to ptáče), aby samostatně rostl a oprostoval se od skořápek předem známých idejí a zvažovaných možností. Dal jste šanci každému ze spolupracovníků, aby se uplatnil, ale uhlídal jste přitom celistvost záměru. Vykartáčoval jste to nově objevované, zbavil se zbytečností, dovedl to k úplnosti a čistotě. K tomu vám všem gratuluju. A zvláště děkuju za to, že jste potleskem neposkrvnil ten posvátný prostor, ale odvedl jste nás k němu jinam, kde jsme vám i sobě mohli tleskáním udělat radost.

[S]NOVÉ DIVADLO, z.s.

Jsmе nezávislé, alternativní a autorské divadlo. Pracujeme s archetypy, divadelní poezií, nelineárním vyprávěním, snovými symboly a obrazy, fyzickým divadlem, butó, tancem a multižánrovostí.

Kontakt

Vladimir Benderski

benderski@volny.cz

+420 776 899 405